

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za ožnanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se ožnanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ožnanila, t. j. vse administrativne stvari.

Železnice v orijent.

Ne dolgo, kar se je otvorila železnica, ki vodi iz Srbije v Solun. Ta železnica je zvezala srednjo Evropo z Egejskim morjem. Čez par mesecev bode pa tudi izročena prometu železnica iz Srbije v Carigrad. Obe železnici bi se bili imeli hkratu otvoriti, pa se je grajenje bolgarske železnice zaradi pomanjkanja gmotnih sredstev bilo nekoliko zakasnilo.

Ne da se tajiti, da sta ti dve železnici velikega, da svetovnega pomena. Potegnili bodeba balkanske dežele v krog evropskih kulturnih dežel, odprli nove pote evropske trgovine. Pospešili bodeba razvoj balkanskih narodnostij. Že tako se je poslednja leta kazal po Balkanu lep napredek, mesta so hitro rasla. Samo pomankanje občil je oviralo še kulturni in narodno-gospodarski razvoj balkanskih narodnostij.

Gotovo bodo balkanske železnice velicega pomena za avstrijsko trgovino in obrtnijo. Nadejamo se, da se bodo na Balkanu našla nova trgovišča za izdelke avstrijskih tovarn, morda tudi za železniške izdelke po slovenskih deželah. Samo jedno reč moramo obžalovati, da se je pri grajenju balkanskih železnic zopet v prvej vrsti oziralo na interese onostranske državne polovice, interesi kronovin, v državnem zboru zastopanih, so se pa tu zopet prezirali, dasi plačuje Cislajtanija 70% k skupnim državnim stroškom. Vidi se, da na našo vnanjo politiko imajo največ upliva Madžari. Orijske železnice imajo svojo zvezo z ostalo Evropo skozi Pešto. Tako so Arpadovci napeljali vso orijsko trgovino skozi svojo deželo, kar bode gotovo le njim koristilo.

Za našo državno polovico bi bilo gotovo ugodnejše, da se je gradila dolenska železnica in tako napravila najkrajša zveza mej Dunajem in bosensko železnico. Iz Bosne bi se pa bila železnica podaljšala proti Solunu. Tako bi bila vsaj tostranska polovica nekaj pridobila.

Sedaj pa si malo oglejmo balkansko trgovino. V tem oziru bi lahko Balkan razdelili v več pasov. Prvi tak pas bi obsegal jugovzhodno Srbijo in Severno Bolgarijo. Za te kraje nemajo nove železnice nobenega pomena. Za nje bo še nadalje kakor dosedaj Dunav glavna prometna proga. Iz Zabreča in Šabaca ob Savi, iz Miljanovca, Tehije, Radujeva,

Vidina, Loma Rahove, Nikopolija, Sistova in Silistrije ob Dunavu, se bode še nadalje prevažalo avstrijsko blago v sredino Srbije in Pridonavske Bolgarije. Trgovina in promet v teh krajih bi se najbolj pospešila, ko bi se uravnal Dunav pri Železnih vratih. Že dolgo se priznava potreba te ureditve pa se še dosedaj ni izvršila. Nekaj se bode pa tudi pomoglo prometu z lokalnimi železnicami, kateri bodeba pa morali Srbija in Bolgarija sami zgraditi.

V tem kraju se pa utegne kdaj začeti hud boj mej avstrijsko in rusko trgovino. Že sedaj vozi po Dunavu rusko Gagarinovo parniško društvo, ki pa ni moglo doseči posebnega uspeha, ker politične razmere tudi ovirajo rusko trgovino, a drugače bode pa, če se politične zadeve drugače zasujejo, če Rusi ne bodo več obračali vse pozornosti na Azijo temveč bodo začeli gledati tudi na Balkan.

Za drugi pas, to je Sofijsko dolino in Vzhodno Rumelijo, bode otvorjenje železnice imelo več pomena. Avstrija bode sedaj svoje izdelke lahko vozila v Sofijo in Plovdiv, koder sedaj naši izdelki bili skoro nepoznani zaradi jako pomankljivih občil. Dosedaj je bilo za kvintal železa plačati z Dunaja do Sofije 10 gld. 50 kr. voznine. Pri tako velikanskih voznih stroških se pač ni čuditi, da nismo mogli v Bolgariji tekmovali v trgovini z drugimi državami. Zaradi teh neugodnih odnošajev se izvrstno avstrijsko železo ni skoro nič rabilo pri grajenju nove železniške proge.

Tretji pas je Novi Pazar in Makedonija. Te kraje odprla je evropski trgovini železnica, ki drži iz Srbije v Solun. Tudi tu avstrijski izdelki dosedaj radi visoke voznine niso mogli tekmovali z izdelki drugih držav.

Popolnem brez vsega upliva bodo pa nove železnice za Albanijo in Grško. S tema deželama bode Avstrija tudi nadalje morala tržiti le po morji.

Če tudi se važnost omenjenim železnicam odrekati ne more, vender glede naše države na nje ne smemo gojiti posebnih nad. Celo madjarski listi se že boje, da bodo morda železnice nazadnje naši državi še v škodo, če tudi so grajene na videz baš Arpadovcem na korist. Bati se je še močnejše angleške in francoske konkurence. Res se je odprla nam Makedonija in Vzhodna Rumelija, a tudi an-

gleškim izdelkom je sedaj odprt pot v te dežele, poleg tega pa tudi v Srbijo, ki je bila dosedaj najbolj navezana na nas. Začel se bode torej nov konkurenčni boj, v katerem je vprašanje, kdo bode zmagal.

Mnogo je zavisno od dobre trgovske in carinske politike. Če bodo znali naši državniki zagotoviti nam ugodnih pogojev, tedaj je kaj dobrega upati, v nasprotnem slučaju, bode pa nam prebrisani Angleži izrinili naše izdelke še z dosedanjih trgov. Govori se, da hoče naša skupna vlada gledati na naše trgovske koristi in hoče pred vsem pomnožiti konzulate v Makedoniji. Nam se pa žalibog dozdeva, da s pomnoženjem konzulatov še ne bode dosti pomagano.

Če bodo naši državniki tako nespretni, kakor so bili gledé Rumunije, s katero še sedaj nemamo trgovske pogodbe, zna se nam na kratk zapró vsa trgovišča na Balkanu. Zatorej mislimo, da storimo prav, če gledé novih železnic ne gojimo preoptimističnih in presangviničnih nad. Najbolje bode nas poučila še le bodočnost.

Pa tudi mi sami moramo gledati, da si utrdimo svojo trgovino na jugu. V tem oziru se bode nekaj storilo s tem, če se mej našim trgovstvom razširi znanje balkanskih jezikov. V tem oziru so pa avstrijsko državno polovico že prehiteli Madžari. Kdo se pri nas meni za bolgarščino, srbsčino ali novogrščino, v Pešti se pa že uče dotični jeziki v trgovinski šoli. Priznati moramo Madjarom, da so praktični v tem oziru, da je sovraštvo do Slovanstva ne moti, da ne bi prav spoznali koristij svojih. Koliko jih je pa še pri nas, ki ne spoznajo, da bi jim koristilo poznanje slovanskih jezikov!

Nove orijske železnice pa neso le trgovskega pomena, ampak tudi politične važnosti. Tu naj omenimo samo, da ruski listi pišejo, da bode sedaj Avstrija lahko hitro poslala vojake na Balkan in prisvojila si Makedonijo. Tudi bolgarski list „Trnovska Konstitucija“ izraža bojazen, da bode Avstrija začela uplivati na Makedonijo, kjer bode podpirala srbski živelj izrivajoč bolgarskega. Mi nečemo preiskavati, če je ta bojazen opravičena, a omenili smo te glasove, da bralci zvedó, kako sodijo drugod o novih železnicah pomenu.

LISTEK.

Črtice Kazaške.

Titanja.

(Česki spisal E. Jelinek, poslovenil Podvidovski.)
(Dalje.)

Naklanjaje glavico svojo k zrcalu spustila je nehote robec. Stoprv tu opazil sem njene prekrasne neobičajno bogate lase. V debelih pramenih viseli so po belopoltnem tilniku ter dajali temu zadovoljnemu obličju nemalo povabnosti. Nehote sem vzliknil: „To so lasci! To so lasci!“ Tudi žid pridral je temu začudenju svojo pritrditev: „Krasota, kakšna krasota!“ in progledavši si še natančneje z očesom izvedenca Titanjine lasce je izjavil s priglasom premetenega mešetarstva, da bi dal za nje „tri rublje“.

Verujem, žid, mislil sem si v duhu, in da bi preprečil možno kupčijo, s kakeršno se je sedaj žid že goreče Titanje loteval, skončal sem naše pogajanje mahoma in odvel dekle skoro siloma iz kramarjevega brloga.

Stoprv za voglom druge ulice pustil sem Titanjo iz svoje obrambe. Poslal sem jo k Iliču, da

bi ga obdarila s čapko, a sam sem se spustil na daljše potikanje po Berdičevskem blatu. Bil sem vesel, da sem dobil „molodyco“ iz rok židovih — bil bi jo zares pregovoril, da bi si dala z „tri rublje“ odstriči te čarokrasne lasce.

Potikal sem se dolgo po mestu in bil svedok nejednega veselega prizora židovsko-kazaškega. Veseli bili so vsi, ali mnogi izmed njih imeli so zelo dramatsko ozadje. Toda ne spada v okvir tega pri povedovanja dotikati se zlasti inih prigodkov in oseb; dodavam le, da sem tudi v Berdičevu imel srečo, sniti se slučajno z znancem. Poznala sva se iz Lublina in imela sva si marsikaj povedati. Dogovorila sva torej, da bodeva skupaj obedovala. Za tem približal se je poldanji čas, in dasi sem imel pred obedom še malo uredbo doma, osobito oskrbo zamotanosti potnega lista, moral sem vsaj za trenojek stopiti v hotel. Prijatelj me je spremljal in zato sem spešil dvakrat bolj. Sicer pa sem hrepenel tudi sam pa miru za mizo in pri krožniku.

Na srečo uredil sem vse naglo in ni mi trebalo prijatelja svojega zadržavati. Jedva sva ustopila v hotel, že sva zopet izstopila. Gospod Nadworski zažvižgnil je na izvoščeka in hipoma sva se usedla.

In v tem hipu mignil mi je pred očmi Ilič.

Na glavi imel je že novo čapko, smehljal se je in klanjal.

„In kje imaš Titanjo?“

Ilič pokazal je nekam na stran.

Izvošček se je že pripravljaj na odhod, toda meni ni dalo, da bi se Kazaku — se ve da iz gole šale — ne pobahal: „Poglej, kaj mi je dala Titanja!“ in pokazal sem mu prst, na katerem so je lesketal. Titanjin prstan.

„Miruj!“ posegel je mogočnim glasom v mojo intrigo prijatelj in dal s tem znamenje na odhod. Izvošček pogljal je z jermenom konje. Peljal nas je k obedu.

Le nehote ozrl sem se proti vhodu za Kazakom. Čapka padla mu je z glave in Kazak gledal je osupel za menoj.

Izvošček zavil je koj potem v ine ulice in ker je jel moj prijatelj goreče govoriti o rečeh scela inih, brigal se jaz za vse to nisem kar nič. Pozabil sem na Iliča popolnem.

In, da sem vedel, kaj iz tega pride, bil bi si gotovo rekel: To si ti stvoril . . . morebiti bi se bil celo k Iliču vrnil . . .

Mimogrede treba opomniti, da se je moj prvi Berdičevski obed izborna obnesel. Ne le društvo,

Iz državnega zbora.

Na Dunaji, 24. maja. [Izv. dop.]

Naj Vam še na kratko poročim, kaj sta nam važnejšega prinesla zadnja dva dneva budgetne debate.

Češki poslanec Zucker zagovarja najnovejšo okrožnico pravosodnega ministra na najvišje sodišče in oziroma vit. Schmerlinga, katero je pobijal pred njim Nemec Wenzliczek, ter poudarja, da ta okrožnica ne zahteva družega, kakor da se izvede §. 27 statuta od 7. avgusta l. 1850, katerega je izdal vit. Schmerling sam in kateri zapoveduje najvišjemu sodišču, da mora v tistih slučajih, v katerih se je razprava v I. instanci vršila v kakem nemškem jeziku, izdati sodbo z razlogi v tem jeziku. Opomnimo pa, da minister je to zapovedal za sedaj le za češki in poljski jezik.

Pri naslednjem naslovu: „Justična uprava v posameznih kronovinah“, ustopi se Graški poslanec dr. Derschatta zopet proti slovenskemu upisovanju v zemljiške knjige. Prizadeva si popraviti to, kar je bil pred njim temeljito spridel zvest mu pristaš Celjski. Toda slišali nismo ni jednega novega razloga; kar je povedal, to je vse že znano iz deželno-zborskih razprav od nasprotne strani in to je bil že anticipativno vse pobil dr. Ferjančič.

Mislimo, da tudi svoje stranke ni prepričal, da je slovensko upisovanje nepostavno.

Sklicujoč se na §. 19 tem. zak., kateri pre se ne more izvajati z naredbami, in na §. 102 zem. knj. zak. ter §. 9 izvršilnega zakona, katera nič ne govori, v katerem jeziku se ima upisovati, je trdil, da morajo biti upisi, kakor dozda, nemški.

Nasprotno pa mi trdimo, da ravno zato, ker ti zakoni ne trdijo, da bi morali biti upisi nemški, se morajo ti izvršiti v jeziku, v katerem se prosi za upis.

Opravljanje zemljejknjižnih upisov od slovenske strani je nasprotnikom zmedlo štrečno, da bi pa vender kak uspeh dosegli, spravili so se nad ministra ter mu očitali, da je skrivno postopal s svojim ukazom, ker se ga je sramoval. Čitateljem so pa iz odgovora ministrovega na interpelacijo Foreggerja, Sturma itd. že znani na vse strani opravičeni nagibi o postopanju z ukazom.

Dr. Ferjančiču je dr. Derschatta očital, ker mu družega ni mogel očitati, da je govoril kakor drž. pravd. substitut in exoffo-zastopnik justičnega ministerstva.

To in pa krivo citiranje števil prebivalstva okrajnega sodišča St. Pavelskega, da o je slovenskemu poslancu povod stvarno popraviti, da dan prej ni govoril drž. pravd. subst. dr. Ferjančič, kar bi utegnilo v občinstvu vzbuditi misel, da se je morda kaka kazenska razprava vršila v zbornici — saj menda na ono proti dru. Foreggerju ni mislil, — ampak da je govoril državni poslanec dr. Ferjančič. Glede števil se je konstatiralo, da v St. Pavlu ne prebiva poleg 18.000 Nemcev, le 28 Slovencev, kar je istina za okraj Volšperg, ampak poleg 11.000 Nemcev, 1800 Slovencev, in da

temveč i kuhinja bila je naravnost znamenita, v Berdičevu scela nepričakovana. Pozneje sem zvedel da je presenetljive izvstne jedi z umetelno roko pripravila češka kuharica, prišedša iz ruskega Dubna, kjer se nahaja velika kolonija češka. Tem Čehom zahvaljuje Rusko ne jedno dobro kuharico.

Pri takovih okoliščinah ne bo mi zlo šteto, ako rečem, da se niti pri obedu, ki je trajal pri milem razgovoru do samega večera, nisem spomnil Ilica.

Domov v tuskul gospoda Schmausa vračal sem se pozno v noč. (Po ulicah bilo je tiho in prazno in le tu pa tam prodirali so slabi žarki motnega svetila, gojenega v redkih svetilnicah nočnih gostilnic. Tudi v mojej krčmi bilo je dosti tiho. Res je, zdalekajsem sicer opazil, da se v prizemnih prostorih smrdljive krčme še sveti, toda v obednici ni bilo po vrevi ni sledu.

Velika vrata pri urodu bila so na stečaj odprta in obstojno razvetljena.

Ustopim.

Kaj to?

V senci opiraje se ob črn steber, stala je Titanja. Predpasnik mečkala je obema rokama ter si tako zakrivala obličje. Pristopil sem sem bliže. Razločno sem zaslišal ihtenje, prežalostno ihtenje!

„Titanja!“

(Dalje prih.)

je St. Pavelsko sodišče postavno in izključno sodišče za vsakega v okraji bivajočega Slovenca.

Celjski junak, ki je veliko večji v improviziranih umesnih klicih, kakor v govorniških silah, ni opustil prilike pri krivem citatu dra. Derschatte to svojo zmožnost na novo dokazati s klicem: „So wird gefälscht!“

Za dr. Derschatto poprime minister Pržak besedo ter odgovori Derschatti, ki je zanikal potrebo gruntno-knjižnega ukaza, da ta ukaz bi res ne bil potreben, če bi bili sodniki svojo dolžnost spolnovali.

Po sklepu debate govori poslanec Dunajskega Novega mesta, izdajatelj lista „Deutsche Worte“ Pernerstorfer. Kakor generalni govornik svoj, kakor se pravi, od nekega odstavljenega gališkega advokata poslani mu govor o galiških justičnih razmerah — ali pravo rečeno ga čita, ne da bi zbornica najmanjše zanimanje za te jeremijade kazala.

Še tisto, kar bi utegnilo pozornost zaslužiti, moralo jo je zgubiti, če se ozira na izvor teh pritožb in na osobo poslanca, ki jih je prednašal, ker vsakdo se je vprašal, kako je to, da nejurist in neveščak v sednem poslovanju prevzame razpravo o celo tujem mu predmetu. Ker je Pernerstorfer precej v začetku svojega „čitanja“ izjavil, da mu ne bode mogoče ustreči večkrat izraženi želji predsednika Smolke, da bi kratko govoril, morali so se poslanci uravnati na 2—3urno zabavo. — Izdatno je v to pripomogel interesantni zakonski par na poslanski galeriji; od tam sta s čudovito potrpežljivostjo opazovala dolgočasni obraz zbornice — japonski poslanik ali morda le podredjeni član tega poslanstva, — mož, s katerim je previdnost pri razdeljevanji moške lepote silno po mačehinsko ravnala, — s svojo čudovito lepo soprogo — Evropejko.

Ekscelence in taki člani zbornice, ki so na tem, ali bi vsaj radi ekscelence postali, pohajali so dvorit lepi ženi, seveda le v namenu, da tako osvedočujejo dobre diplomatične odnose s tujo državo, — navadnim poslancem odkazan pa je bil skromnejši užitek, — mogli so le iz daljave opazovati silni kontrast božjega stvarstva.

Opomniti nam je še, da je zbornica odklonila predlog budgetnega odseka, kateri je predlagal, da se preide na dnevni red o dr. Ferjančiča lani stavljeni resoluciji, da se ima pri imenovanji avskultantov potrebni ozir jemati na znanje slovenskega jezika. — Pri naslednjih odstavkih proračuna so še govorili mej drugimi tudi poslanec Hren, kakor lani tudi letos, o penzijah in poslanec dr. Vitezič se je trudil ukljub upiranju dr. Smolke zbornico seznaniti z nedostatk pri upravi isterskega zemljiško-odveznega zaklada, škodo, ki jo trpita obe narodnosti s to upravo in s silovitostjo, s katero postopa lahonska večina isterskega zbora proti slovanski manjšini,

Proračunska debata, ki je trajala od 16. aprila je s tem sklenena in proračun s primankljajem 21,181.360 gld. vsprejel se je tudi v tretjem branji.

Potem rešili sta se še dve nepomenljivi imunitetni zadevi, vsprejela postava, po kateri je mogoče tudi še nadalje majhne zneske brez kolekov in pristojbin izknjiževati in odobrili dve pogodbi z avstro-ogerskim Lloydom. Debata o slednjih pogodbah je bila neznatna, ker je levica izjavila po poslanci Halwachu, da se ne protivi pogodbi, da se odpravijo pri tem podvzetji tarifni nedostatk ter preustroji prometni reglement, da se ne bode domačemu blagu pri odpravi slabije godilo kakor inozemskemu.

Minister Bacquehem je v daljšem govoru kazal na nove in boljše določbe v novi pogodbi, — katera se potem vsprejme v drugem in tretjem branji.

Žganjarji delajo danes na vse pretege, da bi priredili popolno rafinado za torek, — v ponedeljek je seja in poleg nepomenljivih stvari na dnevnem redu postava o odpisovanji davka po vremenskih nezgodah.

Govor državnega poslanca Vilj. Pfeiferja

v državnem zboru dne 25. aprila 1888.

(Dalje.)

Zatiranje kug ne more biti dolžnost občin, katerim se je že itak naložilo preveč bremen. (Poslanec Šuklje: Tako je!)

V tridesetih letih se ni občinam ta zadeva nakladala.

Občinam se po članu V. zakonu z dne 5. marca 1862 državnega zakonika št. 18, o načelih občinske uprave, more odkazati le to, kar se naravnost tiče interesa občine in se more preskrbeti in izvršiti mej njenimi mejami z njenimi lastnimi silami.

Kar presega krog občinskih koristij, meje občine, in njene moči, ni zadeva občin. (Posl. Šuklje: Res je!) To, gospoda moja, ni zasobna interpretacija, temveč je jako oficijelna ter jo je izrekel dne 21. novembra 1876. pri obravnavi o predlogu Göllichera zastran reforme politične uprave minister Lasser; ta interpretacija je avtoritativna in mora veljati tudi nasproti zakonu iz 1870. leta o reformi sanitetne uprave, kolikor se more iz tega izvajati, da se nakladajo občinam posli, ki presegajo njih moči.

Tudi sedanji gospod ministerski predsednik vzel je kot vodja notranjih zadev občine v varstvo svoje z ozirom na njih prevelika bremena proti očitaniu, da ničesar ne store, z besedami: „Od koga se more le toliko zahtevati, kolikor more storiti, zahteva se ravno preveč od občin!“ (Odobrovanje na desnici.) Lahko je reči: To je občinska zadeva, občina ničesar ne stori.

Občina pa tudi ničesar storiti ne more, ne more ustaviti prometa po železnicah, ne more zabranjevati potnikom, izstopati na železniških postajah, iz lastne moči — brez ukaza deželne ali centralne oblasti — niti razkuževati potnikov in stvari, prihajajočih iz okuženih krajev; kako strašno kričal bi proti takemu nerituelnemu exoffo-čistenju potujoči Izrael. (Veselost na desnici.)

Občina mora gledati splošni svetni promet z zvezanima rokama; ta promet je posledica državnih naprav. Železnice se neso gradile toliko zaradi občin, skozi katere drže, kolikor iz višjih državnih koristij, gibljejo se na podlagi državnih zakonov, železnični promet je pod varstvom in jamstvom države; državni zakoni urejajo obrat, občina pri tem nema nič govoriti, temveč mora le trpeti neugodnosti, ki je prinaša promet; — take neugodnosti so kužne bolezni, katere lahko zatrosijo železnice. Dočim stavbene družbe ali država spravljajo dobiček od vožnje, silijo se občine, da napravijo bolnice za zbolele za kolero ob železniških postajah, dasi bi to morala prav za prav storiti država ali stavbene družbe, kdor ima dobiček, naj nosi tudi bremena.

Dočim skrbi država pri železničnem obratu za za lastniško pravico, da se z iskrami iz lokomotive ne zažgo sela in poslopja ob železnici, dočim skrbi za osobno varnost s prepovedbami, da se ne sme vsakčas iti čez železnico, morala bi tem bolj gledati, da odvrne nevarnosti, katere prouzročujejo železnice s trošenjem kužnih bolezni v večji meri in obsegu, ker preté obljudenim mestom in celim pokrajinam, splošno zdravje spravljajo v nevarnost in slabe celo brambeno silo države, kajti večkrat se morajo ustaviti vojaške vaje zaradi nalezljivih bolezni.

(Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 28. maja.

Vlada vsekako želi, da državni zbor konča zborovanje do 4. dne prihodnjega meseca. To se je že naznanilo klubom desnice. Predsedstvo zbornice poslancev in državnozborna večina bodeta potem uravnali delovanje svoje. Predloga, da se podaljša veljavnost anarhističnemu zakonu, ne pride več na vrsto. Ko bi bila ta stvar prišla v posvetovanje, bi se bila unela dolga debata, ker bi levicari hudo ugovarjali in s tem bi zborovanje zavlekli. Vlada si hoče pomagati po administrativnem potu. Res, da ne bode mogla za vso državo proglasiti, da anarhističnih zločinov ne sodijo porotniki, temveč bode le na podlagi zakona z 23. dne maja 1873 ustavila porotna sodišča za jedno leto za vse zločine v onih sodnijskih okolišjih, kjer je anarhizem najbolj razširjen.

Deželni zbori snidejo se letos v avgustu in bodo zborovali do srede septembra. Zadnja leta so zborovali deželni zbori v decembru, letos bode pa državni zbor od 20. septembra do božiča ne prestopa zboroval, da bode rešil začasno budget in ne bode treba več dovoljevati provizorija. Dosedaj ni mogel državni zbor nikdar za časa rešiti budgeta, ker sta delegaciji, ki določujeta skupne državne potrebščine, zborovali še le jeseni.

Ogerski trgovski minister je odsvetoval nekaterim obrtnikom, da naj ne pošljejo svojih izdelkov v Pariško razstavo. Zaradi tega je Helfy interpeloval vlado in Tisza je v soboto odgovoril na dotično interpelacijo. V odgovoru je rekel, da je vlada že z začetka se izjavila, da ne želi, da bi ogerski obrtniki pošiljali svoje izdelke na razstavo v Pariz. Če je leto 1889. pravi čas za razstavo, o

tem naj sodijo Francozi. Vlada je že izjavila, da privatnih razstavljalcev ne bode nikakor gmotno podpirala. Nobenega ne ovira vlada, če hoče kaj poslati na razstavo v Pariz, če jo pa kdo vpraša za svet, mu pa odločno odsvetuje. Ogerski industriji ne bode nič koristilo, če kdo pošlje svoje izdelke v Pariz. Mnogo jih tako ne bode poslalo in svet bi potem utegnil le napačno in neugodno soditi o ogerske industriji. V sedanjem razburjenem času vlada ne more prevzeti jamstva za premoženje razstavljalcev, niti za to ne, da bi se ne žalile ogerske narodne barve. Spominja, kaj se je godilo z ogersko zastavo pri slavnosti nemških telovadcev v Draždanah. Če se je kaj takega pripetilo v deželi, s katero je Avstro Ogerska v zvezi, tem lažje bi se na Francoskem. Trgovski minister grof Szechenyi je pa izjavil, da je res bil poklical več obrtnikov in jim svetoval, da naj nikar ne pošiljajo svojih izdelkov v Pariz. Razložil jim je, da jih vlada podpirala ne bo, četudi jih oviralo ne bode. Pomisliti treba, da razstava ne bode le razstava, marveč slavnost s političnim ozadjem. Škodljivo bi pa bilo, ko bi nekaj svetlopticov (fotografov) in trgovcev s porcelanom zastopalo vso ogersko industrijo. Večina je odgovora obeh ministrov vzela na znanje, a videlo se je, da poslanci ž njima neso bili nič kaj zadovoljni.

Vnanje države.

S kraljevim ukazom odstavili so se v **Srbiji** skoro vsi liberalni in radikalni policijski uradniki in nastavili naprednjski. Seveda, vlada potrebuje ljudi, kateri bodo pri volitvah z vsemi sredstvi zanjo delali. Ko bi ne bili vsi policijski uradniki tudi njeni politični pristaši, bi pač pri volitvah vlada ne dosegla nikakih uspehov.

Koburžan ni baje nič prav zadovoljen s sedanjimi ministri. Zdi se mu, da Stambulov vse preveč samovoljno postopa. Mutkurov, ki je svak Stambulova, se vede, kakor bi bil Stambulov njegov najvišji gospodar, ne pa **bolgarski** knez. Princ Ferdinand je že vprašal polkovnika Nikolajeva, bi li hotel prevzeti vojno ministerstvo. Nikolajev pa neče nič slišati o tem drugače, če odstopi vse sedanje ministerstvo in pride zopet Radoslavov na krmilo. Ne vé se, če si bode knez upal odstraniti Stambulova, kajti s tem bi si nakopal mnogo nevarnejšega nasprotnika, nego je Radoslavov. Naj se sodi o Stambulovu, kakor hoče, to se mu mora priznati, da je mož jako prebrisan, kajti sicer bi se ne bil mogel obdržati tako dolgo v tako kritičnem času.

V stanovanje armensko-katoliškega nadškofa Vanskega in Bitliškega, monsignora Ohannesa, je po noči dne 19. t. m. udrlo več mož, ki so ga z noži umorili. **Turška** oblastva so zaprla na to jednega armenskega učitelja in 3 druge Armence, ker je dolž, da so krivi umora. Mej Armenci se pa govori, da so zaprti najbrž nedolžni. Zaprti so je le, ker je iz političnih vzrokov Turki sovražijo in se je sedaj ponudila lepa prilika, znebiti se jih. Pravi morilci so pa Turki, katerim se pa seveda niti las ne bode skrivil.

Italijanski senat je poslednja leta zgubil ves upliv in vidna je potreba, da se preustroji. To potrebo spoznali so senatorji sami ter so že pred dvema letoma izbrali si bili odsek, kateri naj bi izdelal načrt za reformo senata. Odsek je dovršil svoje delo in njega poročevalec Vitteleschi predložil je svoje obširno delo. V njem mej družim priporoča, da bi senatorjev zanjprej ne imenoval več kralj sam, temveč bi plačujoči največje davke izvolili več oseb, izmed katerih bi kralj imenoval senatorje. Oficijski listi zagovarjajo ta načrt, torej se ž njim strinja vlada.

V soboto je v **pruske** zbornici poslancev bila jako burna seja. Vodja svobodomiselnih stranke je očital narodnim liberalcem in konservativcem ne-lojalnost. Omenjal je agitacije proti kroni v Lipsiji in Vratislavi. Svobodomiselnih stranka je ostala lojalna, ko so se druge stranke kar skušale, katera bode drugo prekosila v ne-lojalnosti. Sedaj, ko je ozdravel cesar, se je ta zalega zopet skrila v svoje brloge. „Dresdener Nachrichten“ priobčile so članek proti cesarici in „Kölnische Zeitung“ je pisala proti ženskej politiki, kar je cikal na cesarico. Slepargi in goljufi ščuvali so proti vsemu, kar je bilo v kaki zvezi z Anglijo. Narodnoliberalni in konservativni govorniki so, odgovarjajoč Richterju, se izgovarjali, da njih stranki nesta v nobeni zvezi z izjavami navedenih listov.

Dopisi.

Iz Brežic na Spodnjem Štajerskem

25. maja. [Izv. dop.] Učiteljstvo Breškega in Sevnškega okraja je pod načelnštvom ravnatelja, gosp. Fr. Jamška na 22. dan t. m. zborovalo o Brežicah. Prisoten je bil tudi okr. glavar, gosp. Vagner, ki se je jako zanimival za šolstvo ter si dal vse navzoče učitelje predstaviti. Razen navadnih točk je bil na dnevnem redu tudi govor o „šolski higieni“. Govoril je obširno gosp. okr. zdravnik Kepa iz Brežic. Cila razprava je bila po vsem jako zanimljiva — zlasti za učitelje, ker jim je razkladal, kako naj si postopajo ob nastalih boleznih pri otrocih v prvem trenutku. Na razna vprašanja je učiteljem drage volje pojasnjeval, kako naj ravna.

Sploh smo g. zdravniku Kepi jako hvaležni za trud, akoravno je govoril nemški. Se ve da bi bil s slovenskim govorom nam boljše ustregel.

Čudno se nam je pač zdelo, da je bilo vse to zborovanje v nemškem jeziku!! Mari se učitelji, oziroma njih načelnik ne spominjajo več sklepa na Vidmu, kjer je bilo sklenjeno, da se ima zapisnik vedno pisati slovenski — in da je s tem rečeno: vsa zborovanja morajo biti izključljivo le **slovenska**! Čemu se laskati „Breškim nemčurjem“ ter bati se jih? Saj ni bilo razen zgoraj imenovanih dveh gospodov itak nobenega drugega pri zborovanju! Gospoda, malo več doslednosti v narodnem oziru, kajti dokazov imamo dovolj, da nam tako postopanje prav nič ne hasne.

Še mnogo bolj čudno, rekel bi razžaljivo za g. dr. Kepo je to, da se niti eden izmed domačega učiteljskega osebja ni udeležil koristnega zborovanja!! Od strani šolskega oblastva zaslužijo vsi ukor, ker so se odtegnili zdravnikovemu predavanju, ker to je v prvi vrsti v interesu učiteljstva. Pomislijo naj malo, da je bil g. glavar ves čas navzoč — in učiteljstvo Breško?! Ta gospoda ne potrebuje nikakega pouka več, ker je sama dovolj — morebiti preveč učena (?) Ti ljudje so se s tem mislili prikupiti Brežčanom; toda jedenkrat so se zopet pošteno urezali samim sebi v sramoto. Sploh pa je žalostno, da imamo na slovenskem Štajerskem in celó na meji hrvatski take nemčurske vzgojitelje in vzgojiteljice! — Dovolj! Dalje nečem razmotravati tega nemškega zborovanja...

Domače stvari.

— (Dnevni red seji Ljubljanskega občinskega sveta) v torek 29. dan maja 1888. leta ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. 1. Naznanila prvosedstva. 2. Volitev župana. (§. 29. al. 2. obč. vol. reda za Ljubljano: „K ti volitvi, katero je izvršiti pod predsedstvom po letih najstarejšega občinskega svetovalca, povabiti je vse člane občinskega sveta z dodatkom, da tisti, ki brez veljavnega izgovora ali ne pridejo, ali pred končano volitvijo odidejo, zgube svoj svetovalski posel in tri leta ne smejo biti izvoljeni, in da vrhu tega zapadejo na občinsko korist glóbi, katero sme občinski svet naložiti do zneska 100 gld.“) 3. Volitev podžupana. 4. Volitev stalnih osem odsekov občinskega sveta. 5. Dopolnilne volitve v stalni mestni zdravstveni svet, v vodovodni odsek, v klavnično ravnateljstvo, v direktorij mestnega užitninskega zakupa in v upravni komisijon za lokalno realkino zakladdo. 6. Šolskega odseka poročilo glede ustanovitve strokovne šole za šivanje čipek in umetno vezenje. 7. Poročilo odseka za olepšavo mesta o napravi načrta Ljubljanskega mesta.

— (Trgovinski minister) potrdil je zopetno izvolitev g. Josipa Kušarja predsednikom, g. Mihe Pakiča podpredsednikom trgovinski in obrtni zbornici v Ljubljani.

— (Petdesetletnica bolniškega in penzijskega društva Ljubljanskega) vršila se je včeraj v cerkvi Jezusovega srca prav slovesno s propovedjo in mašo, pri kateri je izborna pel stolne cerkve pomnoženi zbor pod g. A. Foersterja vodstvom. Navzočnih je bilo mnogo dostojanstvenikov in društvenikov, trgovcev, trgovskih pomočnikov. Po cerkvenem opravi sešel se je odbor v stanovanji podnamestnika vodje g. Treuna, kateremu je vodja g. Dreó čestital na 44 letnem uspešnem delovanju društvu na korist in mu kot častno darilo poklonil v trgovskih krogih nabranih 70 cekinov v krasni kaseti. G. Treun se je za to darilo ginjen zahvalil in obljubil, da bode i nadalje svoje sile posvečeval društvu na korist. Popoludne položilo je predstnika Ferdinanda Schmidta krasen venec. Gospa Giontinijeva poklonila je tem povodom društvu celo vrsto lepo vezanih knjig.

— (Občni zbor meščanske vojašnice Ljubljanske) bil je včeraj ob 10. uri dopoludne v magistratni dvorani. Vodja g. J. N. Horak naglašal v svojem ogovoru, da mu je danes čast otvoriti petindvajseti redni občni zbor, da je stanje društva jako povoljno. Izplačalo se je sosesnikom meščanske vojašnice za preteklo leto 438 gld. 10 kr., naloženih pa je, dasi je posestvo brez vsacega dolga, pri obrtnem društvu še proti 4½% obrestim 1162 gld. 67 kr. Tekom leta pa bode društvo od vojaških oblastev za nastanjenje vojakov

dobilo še do 1000 gld. Ko se izplačajo zneski sosesnikom za tekoče leto, potem se bode ostala vsota po g. dr. Stareta lanskem nasvetu razdelila tako, da solastniki dobé 70% čistega dobička, po množini vojakov, kateri so uknjiženi na njih bišah, 30% pa se prihrani za stavbeni zaklad. Vodja nadalje naznanja dopis tukajšnjega vodstva vojaške bolnice, v katerem se povprašuje, ali bi se meščanska vojašnica v slučaju mobilizacije prepustila kot bolnica. Vodstvo je odgovorilo na ta dopis, da je vojašnica za bolnico na razpolaganje, nikakor pa vodstvo po premoženji svojem ne more pripraviti vse za bolnico potrebne oprave, ker ne more znati, koliko časa se bode vojašnica kot bolnica rabila. Pač pa prepusti vodstvo vso dosedanja opravo tudi bolnici v porabo. Nadalje naznanja vodja, da se je zahvalilo tukajšnje poveljstvo za 40 gld., katere je lanski občni zbor dovolil za zboljšanje kosila v meščanski vojašnici nastanjenih vojakov na cesarjev rojstni dan. Dohodki in stroški leta 1887 znašali so 3063 gld. 14 kr., ostalo pa je razen prej naglašene uloge v blagajnici še 108 gld. 42 kr. Prečita se izvestje gg. preglednikov o računskem sklepu in izjavi se vodstvu zaupanje občnega zbora. Gosp. Regali želi, da bi se izkazal v poročilu stan premoženja v obče. Vodja g. Horak odgovarja, da je poslopje meščanske vojašnice cenjeno na 40 000 gld., koliko pa je še prihranjenih novcev, se je danes natanko povedalo. Dolga vojašnica nema nikakega. Po nasvetu gosp. vodje izvoli zbor overovateljema zapisnika današnjega občnega zbora gg. dr. Stareta in umirovljenega polkovnika gosp. Seemannu; za skrutinatorje gg. Ničman, Bilina in Regali. Za preglednike računov izvolita se gg. M. Muk in Josip Gerber. V odbor dosedanji gg. odborniki: Trtnik Franc, Bilina Ferdinand, Milavec Jakob in Kremžar Anton. Za poboljšanje kosila v meščanski vojašnici nastanjenih vojakov dovoli zbor letos na cesarja rojstni dan v spomin 40 letnice 50 gld.; za požarno brambo Ljubljansko 10 gld. in po nasvetu g. Trtnika za Trnovske farne cerkve potrebe 20 gld. Nasvet g. Pakiča, da bi se dovolilo „Katoliškemu rokodelskemu društvu“ 50 gld. podpore, se ni odobril. Koncem seje naglašal je g. dr. Stare, da je danes g. J. N. Horak otvoril 25 letni občni zbor. Vse je bilo pred 25 leti pri društvu popolnem zavoženo, polno je bilo dolga. A gospod Horak je s svojo krepko delavnostjo pripravil vse zopet na pravi tir. Ne le, da je meščanska vojašnica danes popolnem brez dolga, dasi je v teku let dozidala še lepo poslopje, katero je stalo nad 10.000 gld., dospelo je podjetje in to le po skrbi g. Horaka tako daleč, da dobi vsak sosesnik iz doneskov toliko, da bode popolnem prost doneskov, katere mu nalaga nova postava za vojaško nastanjevanje. Zato izreka gosp. dr. Stare presrčno zahvalo vseh sosesnikov gosp. Horaku izražajoč gorko željo, naj bi gosp. Horak še dolgo vrsto let stal na čelu temu meščanskemu zavodu. Zakliče mu trikratni „Živio“, kateremu zbor jednoglasno naudušeno pritrdi. Gosp. J. N. Horak zahvaljuje se pravi, da je res neumorno, z veliko naudušenostjo deloval za ta meščanski zavod. Prevzel ga je s 5250 gld. dolga, v jako zanemarjenem stanju, a ne le, da je staro poslopje dobro popravil, dozidati je bilo i mogoče novo poslopje, katero je stalo nad 12.000 gld. Sedaj je vse na zadovoljstvo vojaških oblastev lepo urejeno. Z veseljem deloval bode i nadalje na korist zavodu, izreka presrčno zahvalo na njemu izraženi častitki, na kar zborovanje sklene.

— (Policija) je v soboto zvečer prišla trgovskega pomočnika Marka Pšeničnika, rodod iz Kapel pri Brežicah, ker je v g. J. Perdana prodajalnici na cesarja Josipa trgu, kjer je bil mesec dni v službi, okolu 50 gld. drobiža pokral. Pšeničnika, ki je svoje zlo dejanje priznal, oddali so deželnemu sodišču.

— (Na Šmarni gori,) kjer je bil včeraj velik shod, pokral je včeraj popoldne okolu 5. ure neznan tat iz zakristije vso za cerkev nabrano miloščino. Sumna sta neka ženska in možak, ki sta ob rečeni uri obotavljala se okolu cerkve.

— (Iz Senožeč) se nam piše, da se je volitev novega občinskega odbora izvršila na splošno zadovoljnost in v največji slogi, katera naj tudi v bodoče vlada mej zavednimi občani Senožeškimi.

— (Malonedeljsko bralno društvo) nam piše: Gospod profesor A. Raič blagovolil je podariti našemu društvu 5 gold., za kar se mu izreka presrčna hvala.

— (Vinarsko društvo v Štanjelu) imelo je dne 10. t. m. v Tomaji svoj občni zbor, pri katerem so bili izvoljeni gg.: Predsednikom jednoglasno A. Fabijani iz Štanjela; v odbor pa: Fran Černe iz Tamoja, Josip Živic, Josip Fabijani iz Kobdilja, Anton Pupis iz Tamoja, Alojzij Fabijan iz Avbera in Ivan Močev var iz Štanjela.

Telegrami „Sleenskemu Narodu“:

Dunaj 28. maja. (Oficijalno.) Delegaciji sklicani na 9. dan junija v Budimpešto.

Pariz 28. maja. Več časopisov izraža se proti Tiszinemu govoru o razstavi. „Siecle“ zahteva, da Goblet na to odgovori. — Na pokopališčih „Pere Lachaise“ bile včeraj ob obletnici, ko se je 1871. leta komuna zatrla, demonstracije, pri katerih so se anarhisti in Boulangisti sprli. Dve osobi z revolverji lahko obstreljeni.

Berolin 28. maja. Zdravje cesarjevo povoljno navzlic nekoliko utrujenosti. — Pri prezidavanju kraljevskega gledališča podrl se je del strehe in podsul 40 delavcev, izmed katerih so jih doslej 26 izkopali, med njimi šest mrtvih.

Berolin 28. maja. Državni kancelar se je včeraj zvečer v Berlinu pripeljal.

Svarilo!

Po Ljubljani se trosi — zopet enkrat za premeno — zanimljiva dogodbica gledé soproge moje o nekem klobuku. Svarim torej vsacega raztrošati take laži, ker bodem sodnijski postopal proti zlobnim jezikom.

Ivan Wölfling.

Zanesljivo zdravilno sredstvo. Osobe s slabim prebavljenjem, ki trpe na pomanjkanji slasti, napenjanji, tiščanji v želodci in nerednem iztrebljenji, zadobé zopet zdravje, če rabijo pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“. Skatljica stane 1 gld. Vsak dan razpošilja po poštenu povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 11 (31—7)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (331—121)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravništvo „Slov. Naroda“.

Tržne cene v Ljubljani

dne 26. maja t. l.

Pšenica, hktl.	6 18	Špeh poven, kgr.	66
Rež,	4 22	Surovo maslo,	90
Ječmen,	3 50	Jajce, jedno :	2
Oves,	3 09	Mleko, liter	8
Ajda,	4 22	Goveje meso, kgr.	56
Proso,	4 22	Telečje	45
Koruz,	5 52	Svinjsko	56
Krompir,	1 96	Koštunovo	36
Leča,	12	Pišanec.	70
Grah,	13	Golob	35
Fižol,	11	Seno, 100 kilo	232
Maslo,	1	Slama,	196
Mast,	70	Drva trda, 4 metr.	660
Špeh frišen	56	„ mehka, 4	415

Loterijske srečke 26. maja.

Na Dunaji: 83, 7, 10, 19, 85.
V Gradci: 10, 8, 35, 19, 39.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
26. maja	7. zjutraj	731.9 mm.	16.4° C	brezv.	jas.	0.00 mm.
	2. popol.	730.7 mm.	23.2° C	m. jz.	jas.	
	9. zvečer	730.9 mm.	15.0° C	sl. jz.	d. jas.	
27. maja	7. zjutraj	732.5 mm.	13.2° C	brezv.	d. jas.	0.5 mm.
	2. popol.	731.7 mm.	21.0° C	sl. vzh.	d. jas.	
	9. zvečer	732.1 mm.	16.0° C	sl. vzh.	d. jas.	dežja.

Srednja temperatura 18.2° in 16.7°, za 2.3° in 0.6° nad normalom.

Dunajska borza

dne 28. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	78.55	78.55
Srebrna renta	80.25	80.25
Zlata renta	109.70	109.65
5% marcna renta	93.05	93.05
Akcije narodne banke	866	866
Kreditne akcije	279.70	279.40
London	126.75	126.70
Srebro	—	—
Napol.	10.03 1/2	10.03
C. kr. cekini	5.95	5.95
Nemške marke	62 12 1/2	62 12 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	131 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	168
Ogerska zlata renta 4%	97	20
Ogerska papirna renta 5%	85	30
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	118
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	127	70
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	99	40
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	179	—
Kreditne srečke	10	25
Rudolfove srečke	120	103
Akcije anglo-avstr. banke	120	103
Tramway-društ. velj.	170 gld.	225

Tujci:

25. maja:

Pri Slonu: Herz z Dunaja — Pitshman, Singer z Dunaja. — Stiasnij z Dunaja. — Kusmanek, Šušter iz Kleč. Heinrich iz Trsta — Spitz iz Trsta.

Pri Malič: Rohne iz Ribnice. — Lorenc, Grin, Jetman, Müller z Dunaja. — Telger z Dunaja. — Dupelj iz Zagreba. — Stanko iz Tešena. — Obrez iz Vrhnike. — Baromin z Dunaja. — Lowy z Dunaja.

Pri avstrijskem cesarji: Wimer z Dunaja. — Marušič iz Trsta. Marek z Dunaja.

Umrli so v Ljubljani:

26. maja: Franca Grošel, čevljarjeva hči, 9 dni, Trnovske ulice št. 3, za jetiko.

27. maja: Meta Prezel, šivilja, 29 let, cesta na južno železnico št. 1, za gnjilostjo. — Antonija Svetek, delavčeva hči, 5 mes. Hrenove ulice št. 14, za katarom v črevih.

Kuverte s firmo
priporočila po nizkeje ceni
„NARODNA TISKARNA“
v Ljubljani.

Marijacejske kapljice za želodec,

izvrsno uplivačoe pri vseh boleznih želodca.

Neprekosljiva pri pomanjkanji slasti do jedij, slabem želodci, smrdeti sapi, napenjanji, kislem podiranji, koliki, želodčevem kataru, zgagi, ako se nareja pesek in pšeno ter se nabira preveč sluzi, pri slatenici, gnjasi in bljuvanji, glavobolji (če izvira bolečina iz želodca), krči v želodci, zapiranj ali zabasnanji, preobilenji želodca z jedjo ali pijaco, glislah, boleznih na vranici, na jetrih ali zlatelj žili. — Cena steklenici z navodilom, kako se rabi, 35 kr., vel. steklenici 60 kr. Glavno zalogo ima lekar

KAROL BRADY v Kromerizu (Moravsko)

Marijacejske kapljice neso nikako tajno sredstvo. Njih sestavine navedene so na navodu, kako rabiti, ki se pridene vsakej steklenici.

■ Pristne v skoro vseh lekarnah. ■

SVARIL! Pristne Marijacejske kapljice se mnogokrat ponarejajo in pomanjajo. — Da so pristne, mora vsaka steklenica imeti rdeč zavitek s gorenjo varstveno znamko in s navodom, kako rabiti, ki se pridene vsakej steklenici, opomni je, da mora biti navod tiskan v tiskarni H. Guseka v Kromerizu.

Pristne imajo: V Ljubljani: lekar Gabr. Piccoli, lekar Jos. Svoboda. — V Postojini: lekar Fr. Baccaricoh. — V Škofji Loki: lekar Karol Fabiani. — V Radovljici: lekar Aleksander Roblek. — V Rudolfovom: lekar Dominik Rizoli, lekar Bergmann. — V Kamniku: lekar J. Močnik. — V Črnomlju: lekar Jan. Blažek. (739—30)

Važno za trepeče na prsih in plućih.
Neogibno potrebno zoper kašelj, hripavost, zasliženje, katar in oslovski kašelj, za take, ki želé dobiti čist in krepak glas, za škrofeljnaste, krvirone, slabotne, bledišne in krvirevne je sok kranjskih planinskih zelišč, s podfosforno kislim apnom in železom pomešan. Lastni izdelek. — Cena 56 kr. Dobiva se v (615—21) **LEKARNI TRNKOCZY** zraven rotovža v Ljubljani. Razpošilja se vsak dan po pošti.

Hitra in gotova pomoč boleznim v želodci in njih posledicam. Vzdržanja zdravja

obstoji jedino v tem, da se vzdriži in pospešuje dobro prebavljenje, kajti to je glavni pogoj zdravja in telesne in duševne kreposti. Najboljše domače sredstvo, da se prebavljenje uravnava, da se pravo mešanje krvi doseže, da se odstranijo sprideni in slabi deli krvi, je uže več let splošno znani in priljubljeni

dr. Rosov zdravilni balzam.

Izdelan je iz najboljših, krepilno zdravilnih zelišč jako skrbno, upliva uspešno pri vseh težavah pri prebavljenji, osobito pri slabem apetitu, napetji, bljevanji, telesnih in želodčnih boleznih, pri krči v želodci, pri prenapolnjenji želodca z jedmi, zaslinjenji, krenem natoku, hemeroidah, ženskih bolečinah, pri bolečinah v črevih, hipohondriji in melanholiji (vsled motenja prebave); isti oživlja eso delavnost prebave, napravlja kri zdravo in čisto in telesu dá zopet prejšnjo moč in zdravje. Vsled tega svojega izvrstnega upliva je zdaj gotovo in priznano ljudsko domače sredstvo postal in se splošno razširil.

1 steklenica 50 kr., 2 steklenici 1 gld.

Na tisoče pisem v priznanje je na razgled pripravljenih. Razpošilja se na frankirane dopise na vse kraje proti poštenu povzetju svote.

Svarjenje!

Da se izogne prevari, opozarjam, da je vsaka steklenica „dr. Rosovega zdravilnega balzama“ po meni prirejena in v moder karton zavita, ima na strani napis: „Dr. Rosov zdravilni balzam iz lekarne „pri črnem orlu“ B. Fragnerja, Praga 205—3“ v nemščini, češčini, madjarščini in francoščini, na pročelji pa natisneno moje zakonito varovano varstveno znamko.

Pravi

dr. Rosov zdravilni balzam

dobi se samo v glavnej zalogi

B. FRAGNER-ja, lekarna „pri črnem orlu“,

Praga, št. 205—3.

V Ljubljani: G. Piccoli, lekar; Vilj. Mayr, lekar; Eras. Birschitz, lekar; Jos. Svoboda, lekar; U. pl. Trnkoczy, lekar. V Postojini: Fr. Baccaricoh, lekar. V Kranji: K. Savnik, lekar. V Novem Mestu: Dom. Rizoli, lekar; Ferd. Halke, lekar. V Kamniku: Jos. Močnik, lekar. V Gorici: G. Christofolletti, lekar; A. de Gironcoli, lekar; R. Kürner, lekar; G. B. Pontoni, lekar.

■ Vse lekarne v Avstro-Ogerskej imajo zalogo tega zdravilnega balzama. ■

Tam se tudi dobi s na tisoče zahvalnih pisem priznano:

Pražko domače mazilo

zoper bule, rane in vnetje vsake vrste.

Rabi se, če se ženam prsa unamejo ali strdijo, pri oteklinah vsake vrste, pri črvi v prstu in pri zanohtnici, če se roko ali nogo zvije, pri morskej mrtvi kosti, zoper revmatične otekline, kronično unetje v kolenih, rokah in ledjih, zoper potne noge, pri razpokanih rokah, zoper odprte rane na nogah in na vsakem delu telesa sploh, vnetej oteklini.

Vse bule, otekline in utrdine ozdravi v kratkem, če se gnoji, izvleče ven ves gnoj ter v kratkem ozdravi.

V škatlicah po 25 in 35 kr. (178—5)

SVARIL! Ker se Praško univerzalno mazilo od več strani ponareja, opozarjam, da ga po pravem receptu le jaz izdelujem. Pristno je samo, če imajo rumene škatljice, v katerih je mazilo, nauk, kako je rabiti, na rudečem papirji tiskan v devetih jezikih in so zavite v svetlomoder karton, ki ima natisnjeno varstveno znamko.

Balzam za uho.

Skušeno in po mnogih poskusih kot najzanesljivejše sredstvo znano, odstrani naglušnost, in po njem se dobi popolno že zgubljen sluh. 1 sklenica 1 gld. av. velj.